

тали ги за единъ народъ, защото езикътъ имъ былъ общъ на сичкытъ; оттуй право е да склучимъ, че народы или племена, които говорѣтъ единъ языкъ, трѣба да иматъ и едно происхождение. — Дохожда сега редътъ на българскытъ преселенія и поселенія отъ Азіатска Скитія къмъ Дунава, които станѣли не отведнѣждъ, а постепенно и въ разстояніе може бы на два вѣка; преди туй обаче трѣба да дадемъ едно понятіе за географическото положеніе на вѣтытъ имъ и новы живѣлища.

§ 5. Българія велика или приволгска и Българія придунавска

Споредъ В. Григорьева ⁽¹³⁾. Византійцытъ давали на приволгската Българія името *Велика* — ἡ μεγάλη βουλγαρία, пакъ Аравитянытъ я наричали *Дакхиле* — *вхтрѣшина*, или по-вѣрно — *входяща*, сир. входяща въ *шестыя климатъ Птолемеовъ*, еще входяща въ *сѣстава на мусульманската имперія Халифовъ*; а названіето *велика* тѣ давали на придунавската Българія. Отъ друга страна Константинъ Порфирогенетъ, като говори за земята на приволгскытъ Българы, отличава я съ името *черна Българія* — ἡ μέγιστη βουλγαρία, и въ исторіята пакъ има едно мѣсто, дѣто нашытъ прѣдѣды са явяватъ съ названіето *черны*. Академикътъ Френъ мысли, че туй названіе е дошло отъ плата на дрѣхата, въ която са обличали българскытъ царѣ, когато приели мусульманската вѣра, защото Аббасидытъ обичали много черныя цвѣтъ (боя) и го употреблявали не само тѣ, но и сичкытъ тѣхны привърженцы или които были подвластны: оттамъ произлѣзло названіето *Μαύροι* —

⁽¹³⁾ Срав. бѣлѣж. 10 въ първа часть на Исторіята, стр. 66, и пакъ — бѣлѣж. 12 на стр. 68.